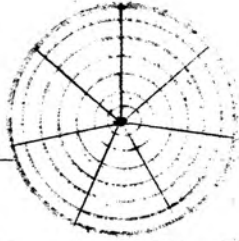

HỘI SUBUD VIETNAM
316 / 350, Hồ-Hiệp-Tự
SAIGON

00113

KINH-BIỂU

HỘI ĐỒNG SUBUD

BỘ 7 SỐ 5 THÁNG 9, 10, 11/74
MARDI-NING-SIH phụ-trách

Sinh hoạt của Hội chúng ta

I- HOẠT-ĐỘNG CỦA HỘI-ĐỒNG PHỤ-TÁ :

- HĐPT đã khai mở : Tháng 8/74 : 6 người - Tháng 9/74 : 4 người
Tháng 10/74 : 6 người - Tháng 11/74 : 10 người .
- Huynh-Đệ Subud thành-thật chúc mừng anh Minh-Sự và các chị Hương-Liên , Kim-Liên , Sules-Tyowati vừa được Bapak bổ-nhiệm làm Phụ-Tá .
- Phụ-Tá liên-lạc trong tháng 10/74 , 11/74 và 12/74 : PT Trần-thị-Dương , Phạm-thị-Ty và Mardi-Ning-Sih .
- Trong tháng Nhịn Ăn Ramadhan năm 1974 tại Trung-Tông có 130 anh , chị em tham-dự - tại các Chi Hội Cần-Thơ , Biên-Hoa , Cái-Bè có khoảng 20 anh chị em tham-dự .

II- HOẠT-ĐỘNG CỦA HỘI-ĐỒNG QUẢN-TRỊ :

- Tháng 10/74 HĐQT đã chấp-thuận :
 - Đơn xin từ-nhiệm Chánh-Hội-Trưởng nhiệm-kỳ của PT Hoàn-Nguyên Vũ-Đình-Liên .
 - Đơn xin từ-nhiệm Thư-ký HĐQT nhiệm-kỳ 74-76 của Đ/H Hoàn-Toàn Phan-Tiên-Thăng .
 - Đơn xin từ-nhiệm Trưởng Ban Kiểm-Soát của Đ/H Siêu-Nhân Lê-văn-Trong .
 - Đơn xin từ-nhiệm Phó Trưởng Ban Kiểm-Soát của Đ/H Sudjatmi .
- Theo văn thư của văn-phòng Bapak , Bapak đã chấp-thuận cho Phụ-Tá Hoàn-Nguyên từ-nhiệm Chánh-Hội-Trưởng và Bapak khuyên-đu phải tìm người thay-thế ngay lập-tức để công-việc Hội được tiến-hành tốt đẹp . Vì thế trong phiên họp tháng 11/74 HĐQT đã mời Phụ-Tá Vũ-Huy-Linh-Châu làm Chánh-Hội-Trưởng và HĐPT đã làm trắc-nghiệm . Vào ngày 14-11-74 Phụ-Tá Vũ-Huy-Linh-Châu đã chánh-thức nhậm-chức Chánh-Hội-Trưởng .
- Trong phiên họp tháng 11/74 , HĐQT đã đồng thanh chấp-thuận :
 - Đ/Hawardi Trương-Trung-Hậu vào chức-vụ Thư-ký HĐQT nhiệm-kỳ 74-76 .
 - Đ/H Hoàn-Toàn vào chức-vụ Trưởng Ban Kiểm-Soát .
 - Đ/H Đại-thị-Xuân vào chức-vụ Phó Trưởng Ban Kiểm-Soát .

THÔNG CÁO KHẨN CẤP :

HĐQT xin được thông-báo về việc chúng góp vào quỹ TRUNG TUNG SUBUD QUỐC-TẾ (I.S.C) :

Để phần nào làm tròn bốn-phần Thiêng-Liêng về tâm-linh , xin gửi Đạo-hữu hoan-hỷ , phát-tâm chúng góp càng sớm càng tốt phần đóng góp

của mình vào quỹ Subud Quốc-Tế (ISC) - (Vì còn 2 tuần lễ là hết năm 1974).

- Tình hình tài-chánh trong tháng :

.Tháng 8/74 : Thu : 29.050 \$	Tháng 9/74 : Thu : 106.700 \$
Chi : 33.502 \$	Chi : 88.676 \$
.Tháng 10/74 : Thu : 256.318 \$	Tháng 11/74 : Thu : 65.335 \$
Chi : 219.103 \$	Chi : 33.332 \$

III-HOẠT-ĐỘNG CỦA CÁC BAN :

1) Ban Tu-Thư : Ban Tu-Thư xin thành-thật cảm tạ quý anh chị em đã gửi bài , giúp-đỡ kỹ-thuật , trang-trí , tài-chánh cho tờ Huynh-Đê .

2) Ban Kinh-doanh và Chuyên-viên kỹ-thuật : Ban Chuyên-Viên Kỹ-Thuật kêu gọi và mong-mỏi các anh chị em có khả-năng về chuyên-viên kỹ-thuật xin ghi tên vào sổ đăng-ký chuyên-viên quốc-gia để gửi đăng-ký vào sổ Chuyên-viên quốc-tế .

3) Ban Khánh-Tiết : Thành-thật cảm-tạ Đ/H Hoàng-Hương đã có nhã-ý tặng cho Ban 3.500 \$ và Đ/H Linh-Lan tặng 3.300 \$ để mua vật-dụng cần-thiết cho Ban hoạt-động .

- Ban Khánh-Tiết mong-mỏi quý huynh-đê gia-tâm tặng những dụng-cụ dùng vào việc bếp núc để Ban Khánh-Tiết có phương-tiện hoạt-động và phụng-sự huynh-đê .

4) Ban Kiểm Soát : Số hội-viên đi tập đều mỗi tuần trong tháng 11/74 dựa theo số ký tên đi tập :

. Nam : 110 người . Nữ : 152 người .

Số hội-viên mượn sách báo trong tháng :

8/74 : 63 người , 9/74 : 51 người , 10/74 : 36 người , 11/74 : 36 ng.

5) Ban Sách-Báo : Trong những tháng qua Ban Sách-Báo và Ghi-Âm đã nhận được những số báo Pewartar Anh ngữ năm 74 , SWN 74 , Pewartar Pháp ngữ 73 và một số bản tương-trình về các hoạt-động của các huynh-đê Subud quốc-tế . Riêng về phần Ghi Âm , Ban Sách Báo còn nhận được 4 cuộn băng nhựa cassette về các bài nói chuyện của Bapak trong những đêm quyền năng Ramadhan 74 của chị Hermine gửi tặng Hội . Ngoài ra , tại Hội Ban Sách Báo và Ghi Âm cũng đã nhận được sự giúp đỡ về hiện vật và hiện kim của quý Đ/H sau :

. Đ/H Đặng Phúc tặng 2 cuộn băng cassette nói về đêm 25 tháng Ramadhan và Đ/H Nguyễn Hoàn-Toàn tặng 7 cuộn băng nhựa cassette C 60

- Đ/H Hardjono FM tặng 1 quyển Cilandak 71 , Pewartar , SWN , Nội-San Subud , Huynh-Đê Subud . Đ/H Linh Hoàng tặng 10 số Nội-San .

. Đ/H Hamdani tặng 4 số Nội-San - Đ/H Phạm-thị-Giay tặng 3 số Nội-San - Đ/H Lê-văn-Thọ tặng 20 quyển Nội-San Subud .

. Đ/H Mawardi tặng 1 máy cassette National Panasonic .

Ban Sách Báo và Ghi Âm xin chân-thành cảm tạ quý Đ/H đã sốt-sắng khuyến-khích và giúp đỡ cho Ban cả vật-chất lẫn tinh-thần - mong-mỏi sự khuyến-khích và giúp đỡ này được toàn thể quý đạo-hữu hưởng-ứng .

IV- TIN LÀNH :

Huynh-Đê Subud vừa nhận được tin mừng :

- Anh Ladjiono Đào-Công-Nghiệp thành hôn cùng chị Setiakati Trương-thị-Ngọc-Lan .

- Anh Hương-Thiện sánh duyên cùng chị Hoàng-Nguyên .

- Anh Phát-Tâm kết-hôn cùng chị Duyên-Hương .

Huynh-Đê Subud thành-thật chia vui cùng các anh chị kể trên và cầu chúc các anh chị sống trong tình yêu thương chân-thành và hạnh-phúc .

V- TIN TỨC LINH TINH :

Trong những tháng vừa qua 7 lễ selamat đã tổ chức tại Hội .

- Selamatan tiễn chân chị Lý-Hạnh trở lại Pháp .

- Selamatan tiễn chân anh Lintardjo sang Mỹ quốc du học .

- Selamatan xa Ramadhan .

- Selamatan nhân dịp kết Hôn của anh chị Phát Tâm và Duyên-Hương .

- Selamatan chia vui cùng chị Nguyễn Hoàn-Toàn từ Úc châu về thăm nhà .

- Selamatan chia vui cùng anh Hardjono Lão từ Mỹ trở về quê nhà .

- Selamatan nhân dịp kết Hôn của anh chị Hương-Thiện & Hoàng-Nguyên .

VI- AI TÍN :

Huynh-Đê Subud thành-thật chia buồn cùng gia-đình Đ/H Ngô-Quý-Tân vì thân phụ Đ/H vừa từ trần .

-----*****-----

BUỔI NÓI CHUYỆN CỦA BAPAK
NHÂN LỄ SELAMATAN DO SÁU XÍ-NGHIỆP SUBUD TỎ-CHỨC.

Cùng các anh chị em, tức là các hội-viên hiện là giám-đốc các xí-nghiệp Subud và tất cả các quan khách hiện diện tại đây. Trước khi Bapak cho quý vị cơ-hội để chào mừng lẫn nhau và cũng để xin tha thứ cho nhau vì đêm này là để cho Halah-bi-Halal (lễ xin tha thứ cho nhau sau tháng nhịn ăn Ramadhan) chứ không phải để giải thích về các xí-nghiệp đang được thành-lập. Bapak cũng thấy cần cho quý vị biết làm cách nào mà các kinh doanh hiện đang do các hội viên Subud điều khiển được thành-lập và tình-trạng hiện nay của các cuộc kinh doanh này. Buổi nói chuyện này cũng có mục đích thúc đẩy những hội viên chưa thành-lập một doanh nghiệp nào hãy sớm xúc tiến một cuộc kinh doanh.

Các anh chị em, Bapak không cần nêu danh hiệu các xí-nghiệp mà các anh chị em đang điều khiển. Bapak đã nghe nói qua rồi và đã có kinh nghiệm trong khi theo dõi sự tiến triển của các xí-nghiệp này.

Vậy nhờ ơn huệ của Đấng Thiêng-Liêng Duy-Nhất, những gì mà trước kia chỉ là ý kiến và lý tưởng thời thì nay được thực sự thành hình, được thành sự thực, mặc dầu chưa hẳn là một trăm phần trăm.

Anh chị em, đây những gì đã thành hình bảy giờ, trước kia là ý kiến của Bapak cho Subud để chúng ta không sao lãng và quên sự sùng bái Thiêng-Liêng Toàn Năng ngoài việc làm công việc hay những gì cần thiết cho đời sống của chúng ta trong khi chúng ta đang sống trên thế gian này. Chúng ta những hội-viên Subud hãy tập cho chúng ta có thói quen là không quên mục đích của đời sống chúng ta trên thế gian này là không phải để nghĩ về sau này, sau khi chúng ta chết. Không, Thiêng-Liêng có ý định cho anh chị em sống qua đời sống thế gian của anh chị em và cũng lo nghĩ đến thế gian này. Tuy nhiên anh chị em không nên sao lãng sùng bái Thiêng-Liêng Toàn Năng.

Vậy chúng ta không những chỉ sùng bái Thiêng-Liêng sau này, sau khi chúng ta chết mà chúng ta bắt đầu từ bây giờ, chúng ta đã bắt đầu rồi, sùng bái Thiêng-Liêng trong thế gian này, sùng bái Đấng Thiêng-Liêng Cao Cả, Đấng Thiêng-Liêng Duy Nhất.

Những ý kiến này có thể thực hành được không? Vì thông thường việc này không xảy ra. Thông thường nếu ai đang làm việc mà suy nghĩ đến đời sau thì công việc làm của họ sẽ hỏng đi, họ sẽ thất bại liên tiếp vì sự hăng say làm việc của họ sẽ bị sút giảm đi. Cái gì gây ra tình trạng này? Đó là vì sự hăng say và nghị lực làm việc của họ bị hướng về đời sống sau khi chết, có thể nói là công việc của họ ở thế gian này bị sao lãng đi.

Đó là như vậy, anh chị em. Từ nay trở đi, Subud hay các hội viên Subud tượng trưng một trường hợp thí nghiệm. Thật rõ rệt là sự thí nghiệm này cho chúng ta bằng chứng khi trong đời sống chúng ta có sùng bái Thiêng-Liêng, chúng ta có thể thật sự thỏa mãn các nhu cầu ở thế gian của chúng ta như những con người bình thường. Sự việc này có thể được giải thích bằng thí dụ trước nhất của ông giám đốc của một trong các xí-nghiệp, nhà máy đường.

Trước kia, khi chúng tôi thảo luận dự án này, chúng tôi có cảm tưởng là những gì mà chúng tôi đang làm lúc ấy dường như còn ở trên không trung, chúng tôi đang xây cất lâu đài trên không, như người Hòa-Lan thường nói. Nhưng bây giờ đã trở thành sự thật.

Anh chị em, Subud không phải là Subud ngẫu nhiên. Subud không phải là một hội của những người sùng bái Thiêng-Liêng một cách trống rỗng mà đây là một hội chứa đầy với một nội dung, chứa đầy với quyền năng của Đấng Thiêng-Liêng Duy Nhất đã ban phước cho chúng ta và làm cho chúng ta có khả năng tiếp nhận Ân Huệ của Ngài cùng một cách ấy, như Bapak đã thường nói, chúng ta nhận được nhờ kết quả của sự nhịn ăn trong hai mươi ngày cái gọi là lailatul qadar (thiên khải).

Như vậy chúng ta có được thiên khải để thực hiện trong công việc làm hoặc trong ý kiến của chúng ta mà chúng ta đã cho thành hình, thiết lập cái gì mà chúng ta không thể nghĩ chắc chắn là sẽ thành công hay không. Nhưng như

Bapak đã vừa nói, sự ban phước của Thiêng-Liêng có nghĩa là Subud có chứa đầy một nội dung, một nội dung của Ân-Huệ của Thiêng-Liêng. Chúng ta chỉ cần có sự chuẩn bị và sẵn lòng đem ra thực hành.

Vì vậy Bapak thường hay nói : không nên sùng bái Thiêng-Liêng một cách ngẫu nhiên. Thiêng-Liêng sẽ ban cho chúng ta ân huệ tùy theo sự cương quyết của chúng ta, với mức độ bằng nhau với ý chí của chúng ta, cân đối với nỗ lực của chúng ta.

Đó là như vậy, anh chị em.

Nhờ Ân-Huệ của Đấng Thiêng-Liêng Duy Nhất và do sự chân thành về việc làm của quý vị, bằng chứng đã hiện ra bây giờ đã cho chúng ta hy vọng có thể thực hiện lý tưởng của chúng ta, nghĩa là thiết lập các nhà Subud tại mọi trung-tâm hoặc tại nơi nào cần thiết, xây cất trường học cho các trẻ em không được san sóc cũng như cho các trẻ em đã được san sóc, thành lập các nhà cho cơ nhi và đài thọ các chi tiêu, các bệnh viện cùng nhà dưỡng lão cho những người không có gia-đình.

Anh chị em, đó là mục tiêu của các sự kinh doanh của anh chị em, của các hội viên Subud. Đây không phải để cho chúng ta làm giàu mà hội viên Subud chúng ta chạy đuổi theo doanh lợi. Không phải thế, nhưng đây là cho tất cả mọi người, cho toàn thể nhân loại, để chúng ta có thể thật sự giúp đỡ những người thiếu thốn, giúp đỡ những người ốm yếu, giúp đỡ những người chậm tiến, giúp đỡ những người bị bơ vơ, giúp đỡ những người không có gì cả.

Vì nhờ như thế mà đã có dấu hiệu biểu lộ hiển nhiên về sự dễ dàng mà chúng ta đã làm. Thí dụ về cái mà Bapak vừa nói : nếu chúng ta có thể thật sự thiết lập một nhà máy đường thì phải tốn lối 25 hoặc 30 triệu Mỹ kim, đây là con số quá lớn hơn sự nhận thức của chúng ta và có thể gọi là lạ kỳ, là nhà chế tạo máy móc cho nhà máy đường, vì tin cậy chúng ta, tin cậy Subud nên đã cho chúng ta một cách rộng rãi và vui vẻ 30 triệu rupiah (tiền Nam Dương) hoặc 130 hay 140.000 guilders (tiền Hòa-Lan) để thực hiện một cuộc nghiên cứu, xác định coi tình trạng ở đó ra sao, địa chất thế nào, coi có thể trồng mía để sản xuất với năng suất trừ liệu được không. Họ cũng bằng lòng cung cấp cho chúng ta tất cả những gì mà chúng ta cần sau này, tức là máy móc, mạt dầu rất đặc tiền, trị giá không dưới 10 triệu mỹ-kim và cho chúng ta được hoàn lại bằng phân kỳ chỉ hơn 1 triệu mỹ kim mỗi năm bắt đầu từ năm 1977.

Anh chị em, nếu chúng ta nhận định và để ý, thì đây thật là Thiêng-Liêng Toàn Năng đã ban phước cho chúng ta, không phải cho Bapak Subuh. Thiêng-Liêng Toàn Năng đã ban ân huệ cho chúng ta, như vậy rất có thể là Subud, những hội-viên Subud sẽ có lần thứ nhất trụ sở riêng của mình và các nhà khác cần thiết cho hội Huynh Đệ Susila Budhi Dharma.

Ngoài ra, Công-ty IDC (International Design Consultants - Công-ty cố vấn về đồ án Quốc-Tế -) cũng đã có tiến bộ. Thật vậy, anh chị em, cách 3 hoặc 4 năm trước, các hội viên của Công-ty IDC tổ ý nghi ngờ không biết IDC có thể phát đạt không, vì lý do cần nhiều người có khả năng làm loại công việc ấy và cũng vì thiếu nhu cầu về loại công việc này. Nhưng nhờ Ân-Huệ của Thiêng-Liêng, Công-ty IDC từ một xí-nghiệp nhỏ bé đã trở thành một đại công ty. Đó, những việc không thể đoán trước có thể thật sự xảy ra, bây giờ IDC đang thực hiện một dự án mỏ kẽm lớn lao tại đảo Célèbes.

Đây cũng là một việc quá tầm mức đoán trước của chúng ta, tại sao một việc như vậy lại đến trong tay của IDC. Phía sau phòng này có một mô hình cao ốc của Công-ty S. Widjojo. Cái này cũng ở ngoài sự tưởng tượng vì có nhiều nhà giàu không phải ở trong Subud lại bằng lòng ủng hộ trước tiên cho Subud để cho Công-ty S. Widjojo xây cất cao ốc (mà quý vị có thể xem mô hình) với 12 tầng lầu trị giá không dưới 2 tỷ rupiah.

Anh chị em, nếu chúng ta hồi nghĩ đến chuyện cố tích, đây cũng giống như chuyện chàng Joko Tarub, một con người thường đã lấy được một nữ thiên thần làm vợ. Người này cũng giống như chúng ta, có ý chí mãnh liệt, sự phục tùng mãnh liệt, cương quyết mãnh liệt. Những đức tính này là tài nguyên của những người trong Subud.

Vì vậy mà tại sao Bapak thường khuyên quý vị không nên có cảm giác như anh chị em thường có về các vấn đề liên quan đến đời sống của quý vị, tỷ dụ cảm giác là những người chúng ta không thể buôn bán được, chúng ta không thể xây cất nhà tốt đẹp, chúng ta không thể thành lập một ngân hàng, chúng ta không thể làm cái này cái kia nhưng chỉ làm được những công việc không chuyên môn, thành ra chúng ta bị nhậm với tâm trạng của những người lao động. Vậy bây giờ, anh chị em, chúng ta thật sự có thể dần dần thay đổi các thói quen đã làm chúng ta nô lệ trong thâm tâm. Nói trắng ra, anh chị em không nên tiếp tục làm thuộc hạ. Hãy trở thành chủ nhân, tài phiệt cũng nên hay là những người kiểm soát công việc kinh doanh.

Có thể nói là ngày nay chúng ta đã có người thứ nhất trong các người nói trên tức là Bapak. Bapak đã trở thành một đại doanh gia. Không bao giờ chúng ta có thể nghĩ tới là Bapak sẽ trở thành một vị Chủ tịch của Hội-Đồng Giám-Thị. Hãy thử nghĩ : Ngày xưa, vị Chủ-tịch của Hội-Đồng Giám-Thị là một nhân vật quan-trọng đến nỗi không ai được bước đi trên cái bóng của ông ta. Tại sao vậy ? Vì lợi tức và sự chi tiêu của ông này quá lớn lao.

Bây giờ chúng ta cần phải có khả năng đảm trách vai trò này. Vậy thì, anh chị em, Latihan thật ra là một dấu hiệu, như một cái gì nhắc chúng ta ghi nhớ, thật sự nhắc nhận loại, riêng chúng ta tại Nam Dương, dân tộc Nam Dương rằng chúng ta không nên nghĩ đến đời sau khi chết và tìm hiểu coi nó sẽ ra sao. Chúng ta phải nghĩ đến đời sống của chúng ta ở thế gian này. Ngoài ra anh chị em không nên quên rằng nhờ Thiêng-Liêng Toàn Nang mà chúng ta được sinh ra để có thể sống ở thế gian này. Vì vậy anh chị em không nên quên sùng bái Ngài.

Vì anh chị em ở trong Subud nên anh chị em được huấn luyện và chính Thiêng-Liêng làm công việc huấn luyện đó. Thật rõ ràng là anh chị em được huấn luyện bởi Quyền-lực của Thiêng-Liêng bao trùm anh chị em lẫn bên trong và bên ngoài. Đây có nghĩa là anh chị em được huấn luyện để sống ở thế gian này lẫn cách thông thường và khác thường, anh chị em được Thiêng-Liêng Toàn Nang huấn luyện và chỉ huy và có thể nói rằng Đấng Thiêng-Liêng là minh sư của tất cả anh chị em.

Dĩ nhiên, Đấng Thiêng-Liêng vì Toàn Nang và Toàn Giác nên biết tất cả những gì sẽ đến. Ngài là minh sư của anh chị em.

Đó là tại sao Bapak nói với anh chị em hãy cảm động vì anh chị em được sự may mắn, hãy cảm động vì anh chị em được hạnh phúc có Quyền-Lực của Thiêng-Liêng đến gần với anh chị em. Nếu anh chị em quên, và sao lãng Ân Huệ của Thiêng-Liêng, chắc chắn anh chị em sẽ tự khiến trách mình sau này. Bapak không cần nói dài dòng vì bây giờ không phải để nói chuyện nhưng để giải thích những gì do các hội viên Subud đã làm. Bapak cũng cần nói thêm vài điều về sự hiện hữu của ngân hàng.

Tới ngày nay, ngân hàng của chúng ta đã đi đến một giai đoạn này mặc dầu chưa có tánh cách quốc tế nhưng đã được thành lập như một ngân hàng quốc-gia. Sự việc này không thể xảy đến nếu không có ý chí cương quyết của Bapak đi vòng quanh thế giới để cổ động và cuối cùng Ngân hàng đã được thành lập. Vậy nói cách khác, cuộc du hành của Bapak đã làm, đã đem lại một kiểu mẫu, một gương mẫu cho anh chị em bắt chước và làm theo ; không phải cho quyền lợi của Bapak mà Bapak muốn anh chị em bắt chước Bapak, không phải vì sự hạnh phúc của Bapak. Không, đây là cho quyền lợi của anh chị em, cho sự hạnh phúc của anh chị em. Ngoài ra Bapak đã già rồi.

Như vậy, cái gì mà Bapak đã làm được coi như một thí dụ hùng hồn để làm cách nào cho đời sống của anh chị em được vui tươi ở thế gian này và có thể ở thế gian tới. Bapak nói "có thể" vì Bapak không phải là Thiêng-Liêng, mặc dầu anh chị em coi Bapak như một người hiểu biết rộng hơn anh chị em. Bapak là một con người có đời sống giống như của anh chị em. Bapak cũng chỉ là một con người thường thôi. Vì vậy mà Bapak nói Thiêng-Liêng quyết định cho tất cả mọi vật mà Ngài đã sáng tạo.

Đây là việc đã thật sự xảy ra như thế nào mà Ngân Hàng đã được thành-lập nhờ sự cố gắng của Bapak và được Bapak gọi tên là Ngân Hàng Susila Bakti đã bắt đầu hoạt động. Những người nào trong anh chị em mà muốn thật sự làm việc và có khả năng điều khiển một xí nghiệp có thể khởi sự rút tiền hoặc sử dụng

Tiền của Ngân hàng để xúc tiến công việc của mình.

Về các cuộc kinh doanh khác, Bapak không cần nói gì thêm nữa vì sẽ mất rất nhiều thời giờ nếu nói đến các cuộc kinh doanh ấy.

Dương Minh Châu dịch.

LÁ THƯ
CUA FHUTA' SUDARTO.

Cilandak, ngày 4-7-1974

Anh Nguyễn thân mến,

Xin cảm ơn về lá thư của anh đề ngày 3-6-1974.

Về ước mong giải thích chứng nghiệm của anh, tôi xin giải thích như sau :

Trước hết, anh nên biết trong Subud, tất cả mọi tôn giáo đều tốt. Bởi vì cứu cánh và mục đích của tôn giáo là sùng bái Thiêng-Liêng, và để ban cho những tạo vật của Ngài một tính nết tốt lành.

Ví thế cho nên nếu anh muốn biết loại tôn giáo nào hay là thứ tôn giáo đúng cho anh theo, thì tốt hơn anh nên chọn một tôn giáo mà anh thật sự hiểu biết. Vì người theo một tôn giáo vẫn tốt hơn người không tin tưởng nơi Thiêng-Liêng, hay người không theo một tôn giáo nào cả.

Vào thời xưa khi chưa có tôn giáo, không có những giới luật hay luật lệ và con người có thể buông thả theo dục vọng. Cho nên sự bảo vệ cho những kẻ yếu đuối hoàn toàn không có. Có thể nói kẻ mạnh là kẻ thắng (giống bản chất của thú vật).

Để ngăn chặn thế gian khỏi trở nên xấu xa, Thiêng-Liêng đã ban tôn giáo cho thế-gian, và mục đích của tôn giáo là để giới hạn dục vọng của con người.

Giờ đây rõ ràng là tác dụng của tôn giáo để dành cho tâm và trí. Đối với sự phát triển nội ngã chúng ta, đó là lãnh vực của Thiêng-Liêng. Điều này có nghĩa : Chỉ nhờ An-Huệ Thiêng-Liêng mà nội ngã người ta mới có thể phát triển được. Điều duy nhất chúng ta có thể làm được là qui thuận Đấng Thiêng-Liêng Toàn Năng. Chúng ta, những nội viên Subud rất may mắn là do sự quy thuận mà chúng ta có thể tương thông với nguồn Đại Sinh Lực.

Về chứng nghiệm của anh, anh đã thực sự được đối diện với Quyền Năng Thiêng-Liêng, để rồi qua nội ngã anh, Quyền Năng Thiêng-Liêng đã có thể tỏ cho tâm và trí anh thấy tất cả những tội và lỗi lầm của anh khiến tâm anh đã không thể chối cãi, mà chỉ có thể cảm thấy hối tiếc. Và đây là lý do tại sao anh đã khóc và có một cảm xúc hối hận thâm sâu như thế.

Bằng cách làm latihan, cảm xúc anh sẽ trở nên được thanh lọc và nội cảm anh cũng được thanh lọc khỏi những ảnh hưởng thừa kế của tổ tiên.

Nếu và khi trong nội cảm không còn bất cứ một dấu tích nào của những ảnh hưởng tổ tiên, anh có thể nói anh là con của Thiêng-Liêng.

Hơn nữa, anh cũng nên biết khuôn hình nhà thờ hay giáo đường Hồi-giáo tượng trưng cho cái bào thai của người đàn bà. Đây là điều tại sao của vào nhà thờ lại giống với cơ quan của người nữ. Đây nghĩa là nếu người nào ở trong nhà thờ ấy thì tâm và trí phải nên tách rời khỏi mọi thứ, giống như một đứa bé ở trong bào thai của mẹ nó. Tách rời khỏi mọi ảnh hưởng của tất cả dục vọng, và hoàn toàn bao bọc hay hướng dẫn bởi sức mạnh của nội ngã. Đây là tại sao mà đứa trẻ nít khóc khi nó chào đời. Vì rời đây tâm và óc của nó trở nên tràn đầy với những sức mạnh của thế gian này, ví thế trong tôn giáo, người ta nói rằng để có thể sống ở thế gian, Thiêng-Liêng ban ân cho chúng ta có một cái tâm và trí. Như vậy thì tâm và trí là những dụng cụ để sử dụng cho những vấn đề thuộc về thế gian, còn nội ngã chúng ta là một dụng cụ dùng cho những vấn đề về tâm-linh.

Tôi hy vọng rằng những giải thích của tôi sẽ làm sáng tỏ những câu hỏi của anh.

Cảm ơn anh,
Sudarto Motehudjo

BAPAK NÓI VỀ GIÁO-DỤC.

"Tuổi trẻ được người ta coi như bông hoa của một quốc-gia; đến đúng lúc chính họ sẽ thay thế những huynh trưởng của họ và họ sẽ có thể sống và làm việc một cách đúng, ngay thẳng như những con người ở thế gia này".

(Bapak nói ở Luân-Đôn ngày 20-8-1959 : xem trong sách Subud an the active life).

x x

Về vấn đề giáo dục các con trẻ thì có hai phương pháp. Phương pháp thứ nhất là bằng những lời huấn giới, luân-lý và gương-mẫu, là bằng cách cho chúng những lời khuyên tốt đúng theo với những sự giảng dạy của tôn giáo và tất cả những gì là tốt lành và chánh đáng trong luật lệ của con người và trong những phong tục, tập quán. Phương pháp thứ hai thì cũng mạnh hơn và có thể có một ảnh hưởng thâm sâu thật sự vào các con trẻ là do chính Latihan của quý vị. Như Bapak đã nói trước kia, phương pháp này sẽ ảnh hưởng đến linh-hồn của con cái quý vị bằng một cách mà tính nết chúng thay đổi mà chúng không ý thức được về điều đó.

(Bapak nói ở Luân-Đôn, ngày 20-8-1959, xem trong sách Subud and the active life).

o o

"... Saunày, theo nam, tháng trời qua, đứa bé có thể trông thấy những hình thể của thế giới, nó có thể nghe thấy và có thể nhận được mùi vị về cái gì là đáng, cái gì là ngon và cái gì là không ngon. Nó có thể trông thấy mọi loại hình thể. Sự tiếp nhận trước kia của họ, trong kejiwaan (tâm linh), vào lúc khi mà thân thể họ hãy còn tinh khiết thì bắt đầu bị chìm ngập, bị đóng lại. Trong khi nó lớn lên và học về mọi thứ thì càng ngày nó càng ra xa khỏi sự tiếp nhận đầu tiên của nó. Điều này sẽ đưa ra cho quý vị một vấn-đề về sau này, khi quý vị muốn đứa trẻ trở lại tình trạng tinh khiết trước kia của nó. Thật là khó, điều đó không thể nào làm được! Nhưng có thể làm gì được đây? Nhìn theo phần kejiwaan (tâm linh) đứa bé cần được khai mở hay tiếp nhận được Latihan kejiwaan vào lúc 18 tuổi, khi mà nhiều ảnh hưởng của thế gian đã súc tích ở bên trong đứa bé nó ngăn cản cảm xúc đứa bé không tiếp nhận được trong phần kejiwaan,

(Bapak nói ở Cilandak, ngày 19-8-1971 : xem quyển Cilandak 1971)

TRÁCH NHIỆM CỦA CHA MẸ

"Trong một gia-đình, người cha và người mẹ đóng vai trò chỉ dẫn... (một) người mẹ và (một) người cha mà làm Latihan không nên cảm thấy là họ không có trách nhiệm đối với con cái, dường như họ có thể phó mọi sự vào Quyền Năng của Thiêng-Liêng và vào số phận của con cái... Nếu quý vị thật sự hiểu cách xử dụng của Latihan và có thể chứng tỏ Latihan bằng những hành động và hạnh kiểm tốt của quý vị, bằng cách tỏ rõ đức tin của quý vị vào Thiêng-Liêng, bằng cảm xúc có trách nhiệm trong đời sống gia-đình, bằng tình thương yêu các người đồng loại - mà đôi khi đòi hỏi sự hy sinh, về quyền lợi của chính mình - thì rồi không cần phải đặt ra hình thức của một bài học mà đứa trẻ phải học; nội cảm của đứa trẻ tự nó sẽ phát triển để chúng theo chân cha mẹ chúng... Quý vị hãy cố gắng làm cho con cái quý vị có thể theo những bài học của chúng càng giỏi càng hay và xử sự một cách tự nhiên như những đứa trẻ... Trí óc chúng không cần dây với những sự biện luận của người lớn về những chứng nghiệm tâm-linh..."

(Siti Rahaju trong Pewarta, Vol. IX số 4, trang 125).

TRÁCH NHIỆM CỦA NGƯỜI THẦY GIÁO.

"Quý vị có thể so sánh Bapak với một người thầy giáo. Một người thầy giáo có trách nhiệm mà thật sự yêu việc làm của họ và thật sự cảm biết được các học trò sẽ có thể hướng dẫn học trò rất nhiều, họ sẽ có thể biết được những học sinh, sinh viên, và hợp với chúng; cái kiến thức và sự thông minh

...

của người thầy giáo càng nhiều bao nhiêu thì càng cho phép họ hợp với các học trò họ bấy nhiêu và dạy cho chúng càng nhiều càng hay. Và rồi thấy rằng những học sinh, sinh viên có thể hưởng được những lợi ích về sự dạy học của họ thì đó là phần thưởng tốt nhất mà người thầy giáo có thể thực hiện được ... "

(Bapak nói ở Toronto, ngày 11-8-1970 - dịch miệng)

* * *

"Trong vấn-đề giáo dục các con trẻ để chúng có thể phát triển đúng theo với nội ngã chúng - nghĩa là hợp với tài năng chúng - thì có một sự khác biệt rất lớn giữa một kiến thức mà đã có được nhờ sự học bằng trí óc và một kiến thức đã có được nhờ sự tiếp nhận trong Latihan kejiwaan.

Latihan Kejiwaan là một sự thức tỉnh nội ngã, mà nội ngã đã bắt đầu bị đóng chặt do bởi nafsu trong lúc ấu thơ nghĩa là nội ngã bị đóng chặt do bởi sự suy nghĩ.

Do sự suy nghĩ và sự học hỏi càng ngày càng nhiều hơn thì nội ngã lại còn đóng lại nhiều hơn nữa. Như thế sự nghiên cứu hay sự học làm nội ngã của người ta đóng lại. Tuy nhiên, có những lúc nội ngã vẫn có thể lại mở ra, nghĩa là khi họ có thể yên tĩnh nghĩa là khi tâm và trí họ đã được tẩy rửa. Dù rằng nội ngã họ đóng lại, nhưng nội ngã lại có thể để lộ ra khi con người có thể làm yên lặng tâm và trí họ và làm cho tâm, trí yên tĩnh và bình tĩnh.

Vì thế, Bapak nói với quý vị là những người đã tiếp nhận được sự học vấn để giáo huấn các con trẻ bằng một phương pháp khoa học thì không nhất thiết có nghĩa là dạy chúng đúng theo với nội ngã chúng. Trường hợp khác nếu quý vị có thể tiếp nhận Latihan kejiwaan.

Tất cả quý vị có mặt ở đây đã tiếp nhận được Latihan Kejiwaan và như thế quý vị có thể có một ý nghĩ về sự theo một phương pháp hợp với phương pháp của trí óc có nghĩa là gì. Điều Bapak muốn nói là : khi Subud có những trường học hay mở trường học thì các thầy giáo ở những trường đó, ngoài sự có van bằng dạy học sẽ phải có kinh nghiệm trong phần Kejiwaan nữa. Như thế, Bapak cho là những người thầy giáo ở các trường này cần phải là các Phụ-tá có van bằng dạy học.

Sự thừa nhận về những tài năng của các con trẻ một cách khoa học, do từ bên ngoài, là bằng cách xem xét sự tiến bộ của các con trẻ trong mọi môn mà chúng học. Bằng cách này người ta có thể công nhận những tài năng của chúng.

Nhưng tìm tài năng chúng qua Subud, qua Latihan thì không giống như thế vì những tài năng đã được công nhận bằng cách khoa học là những tài năng thuộc về trí óc và bản chất bên ngoài chứ không phải thuộc về nội ngã hay bản chất bên trong.

Như thế quý vị có hai cách xem xét. Ngoài cái cách thông thường hay can cứ vào số điểm nhà trường của các trẻ em, quý vị cũng cần xem xét bằng phương pháp của Latihan. Cái cách để trắc nghiệm bằng tiêu chuẩn của phần kejiwaan thì không bị ảnh hưởng của sự suy nghĩ, của nafsu. Trong khi làm trắc nghiệm, quý vị chỉ quy thuận vào Thiêng-Liêng Toàn Năng. Bằng cách này, quý vị có thể thừa nhận những tài năng thật của các trẻ em.

Đó là điều Bapak muốn quý vị làm sau này khi quý vị có trường học, bắt đầu từ những trường học có trình độ thấp nhất và trình độ trung bình và tiếp đến những trường có trình độ cao hơn. Nhưng thật là quan trọng để khởi sự những trường học có trình độ thấp nhất và trung bình. Một khi quý vị đã xác định qua sự trắc nghiệm thì điều này là đúng cho đứa bé, nó chỉ còn phải tiếp tục theo lớp đó.

Do trí óc, người ta không thể thật sự hiểu được nội ngã của một người vì điều này đòi hỏi sự kiên nhẫn và phải trống rỗng về mọi tư tưởng.

Rõ ràng là chỉ có Thiêng-Liêng Toàn Năng mới có thể hướng dẫn và điều dắt con người để tiếp nhận và hiểu được về nội ngã của người khác hay của đứa trẻ".

(Bapak nói ở Cilandak, ngày 19-8-1971, xem trong quyển Cilandak 71).

"Sự giáo huấn và chương trình giáo dục của trẻ theo phải giống sự giáo huấn và chương trình giáo dục của những đứa trẻ khác nghĩa là nó phải đúng theo những luật lệ và tập quán của các quốc-gia riêng mỗi người nơi chúng sinh sống. Vì công việc của chúng ta sẽ bị ngăn cản, chậm trễ nếu chúng ta không giữ đúng với những qui luật chính thức".

(Bapak nói ở Luân-Đôn ngày 20-8-1971, xem quyển Subud and the active life).

"Trong Subud không cấm sự học - tài năng về trí óc - quý vị rất sâu rộng, quý vị phải khởi sự học về mọi điều cần thiết trong đời sống con người".

(Bapak nói ở Cilandak, ngày 10-8-1971, xem trong quyển Cilandak 71).

"Lẽ tất nhiên, không phải mọi trẻ em đều giỏi về toán. Một số trẻ em giỏi về hát hay về mỹ thuật.

Nếu năng lực của đứa bé ở chỗ số thì ngay dù quý vị thử cưỡng ép nó để thành giỏi toán cũng không thể làm được và ngay cả có thể tỏ ra là có hại nữa. Như thế, quý vị đừng dẫn đứa bé đi theo con đường số nhưng đi theo con đường mà nó có thể làm việc đúng với bản chất ở bên trong nó hay nội ngã nó.

Đây là điều Bapak muốn quý vị làm, những vị mà có chức vụ làm thầy giáo ở những trường Subud, để quý vị có thể thật sự dẫn các trẻ đến một con đường mà theo con đường số, chúng sẽ không tự bắt buộc phải đi, nhưng (ở con đường số) chúng sẽ theo cái phương pháp của nội ngã chúng và sẽ cảm thấy nhẹ nhàng và hài lòng".

(Bapak ở Cilandak, 19-8-1971, xem trong quyển Cilandak 71).

"Những trẻ em mà tiếp nhận được sự giáo huấn trong một không khí tâm linh - nghĩa là chúng đã được ảnh hưởng do những thầy giáo mà thực hành Latihan kejiwaan, sau này sẽ trở nên những người đàn ông và những người đàn bà mà không những họ sẽ thành công trong sự mưu sinh và hiểu được phải làm việc như thế nào, nhưng họ cũng sẽ có thể sử dụng kiến thức của họ và của cái của họ cho sự lợi ích của nhân loại đang sống ở thế gian này nói chung".

(Bapak nói ở Luân-Đôn, 11-8-1959, xem trong quyển Subud and the active life).

TRÁCH NHIỆM CỦA CÁC PHỤ-TÁ.

"Bây giờ, nếu quý vị có học trò, quý vị phải quan sát xem cái khả năng về sự học của chúng ở chỗ nào và những nhược điểm của chúng ở chỗ nào. Rồi quý vị sẽ biết là một đứa trẻ yếu, kém trong phương diện này hay phương diện kia. Đây là điều tại sao mà thật là hữu ích để các thầy giáo phải là các Phụ-tá, vì qua sự làm trắc nghiệm, họ có thể xem xét những khả năng của các trẻ và khiến họ có thể dạy bằng một cách hợp với chúng.

Nếu sau này quý vị theo công việc về giáo dục, cái phương pháp dạy các con trẻ sẽ không bị lộn xộn hay sai lầm để các con trẻ hay tâm, trí chúng trở thành lộn xộn. Phải, trong khi dạy các con trẻ, quý vị phải theo một con đường nó đưa đến sự tiến bộ của chúng, đến sự phát triển và sự hiểu biết thông thường của nó.

Ngoài điều này ra, nếu có thể, quý vị nên quan sát từ phần kejiwaan nghĩa là qua sự làm trắc nghiệm. Và sự làm trắc nghiệm về các học trò không nên làm một mình nhưng nên trắc nghiệm cùng các anh, chị khác để sự tiếp nhận được chúng thực rõ ràng.

Nếu quý vị làm trắc nghiệm một mình, kết quả không đủ rõ ràng, không đủ tin cậy. Quý vị nên làm trắc nghiệm với các anh, chị khác để tăng thêm lòng xác tín của quý vị về sự làm trắc nghiệm. Nói về sự làm trắc nghiệm: tí dụ quý vị có một trường học Subud, quý vị có thể hỏi xem trắc nghiệm quý vị làm có thật quả đúng không.

Đây là điều tại sao Bapak vừa nói là để khỏi sai với sự thật thì tốt hơn là đừng làm trắc nghiệm một mình hay là chỉ có hai người nhưng nên làm trắc nghiệm với nhiều anh, chị để quý vị có thể cùng nhau chứng thực điều gì là đúng, thật, dù rằng sự làm trắc nghiệm của quý vị chưa đúng một trăm phần trăm.

